

Klíč pro štěstí

Marie Rottrová

Právě svítá, ty ještě můžeš spát.
Den mě vítá, tam kde to máš tak rád.
Projíždím městem, kde každý kámen znáš.
Snad vzpomínáš jak já.

Rec:Ach ano, vzpomínám.

Vzpomínám na tu zvláštní dívku,
která proletěla mým městem
a mým životem jako létavice.
Vzpomínám na ten podivuhodný den a noc
i na ráno, kdy jsme se rozešli jako přátelé.
Přátelé.

Znáš každý chrám, kašnu i náměstí.
Já v dlani mám od tebe klíč pro štěstí.
Já v dlani mám chladivý bílý kov.
Dík jemu znám význam těch tří malých slov.
Ty a já.

To mě těší, že ty jsi stále svůj.
Na cestě pěší neplatí žádné stůj.
Jdem znovu městem, kde každý dům je náš,
ty vzpomínáš jak já.

Rec:To je dobře, že jsi ráno zavolala.

Já? Já jsem z toho byl bez sebe,
když jsi řekla, že jsi tady.
Já jsem na tebe nezapomněl.
Ani na náš tanec v nočním parku,
ani na tvou přiléhavou sukni,
ani na slova jednoho básníka.
Jak bych mohl zapomenout.

Znáš každý chrám, kašnu i náměstí.
Já v dlani mám od tebe klíč pro štěstí.
Já v dlani mám chladivý bílý kov.
Dík jemu znám význam těch tří malých slov.

Znáš každý chrám, kašnu i náměstí.
Já v dlani mám od tebe klíč pro štěstí.
Já v dlani mám chladivý bílý kov.
Dík jemu znám význam těch tří malých slov.
Ty a já.